

ved bestemt, hvad et saadant Arbejde vil koste; nogen stor Sum kan det vel næppe blive, da det jo kun er et lille Arbejde. Det er jo imidlertid et Arbejde, som, naar det bliver udført godt, vil faa stor og heldig Betydning for denne Egn. Dermed vil jeg anbefale dette lille Ændringsforslag til det høje Tings Velvilje.

N. Andersen: I det jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord til Motivering af det af mig stillede Ændringsforslag uden for Betænkningen, skal jeg begynde med at minde om, hvad maaste en Del af de ny Medlemmer ikke vide, at jeg af og til i de senere Aar i denne Sal har udtalt min faste Forvisning om, at man burde med Hensyn til Rysfikringsarbejdet paa Syllands Bestykt gaa en af to Veje, enten betragte de gjorte Forsøg, til Trods for deres store Omfang og Kostbarhed som i den Grad mislykkede, at man maatte standse med Virksomheden, eller gaa den modsatte Vej og til en vis Grad gennemføre Planen i dens hele Omfang, saaledes at der dog blev Mulighed for, at en Del af de anvendte Beløb kunde komme til at gøre en Nytte, der svarede til Værdien af de store Midler, der ere brugte hertil. Jeg har saaledes atter og atter pointeret, at det er ganske umuligt for noget Menneske med den mindste Grad af udviklet Retfærdighedsfæns, at kunne faa Beboerne paa den nordre Tange til at forstaa, at der øves Retfærdighed imod dem, naar de fuldstændig maa gaa for Lud og koldt Vand, som det hedder, medens der for Beboerne paa den søndre Tange, der ere stillede under ganske samme naturlige Forhold, øves 5 til 6 Millioner af Statens Midler. Dertil har man imidlertid ikke villet tage Hensyn. Jeg har tillige fremholdt, at skal det være muligt at bevare, hvad der allerede er udført paa den søndre Tange, og endnu i nogen Tid bevare Kanalens Sejlbarhed, bliver det med den stærkeste logiske Konsekvens nødvendigt, at der ogsaa gøres noget for at forhindre Havets Angreb paa Nordspidsen af den søndre Tange, og at der gøres noget for at forhindre den overhaandtagende Indvandring af Sand i Kanalen, Sand, der skyldes ud af den ubeskyttede nordre Tange, og som absolut maa føres ind i Vimsfjorden i forøget Grad, efter som man forøger Strømmens Hurtighed og Styrke gennem Kanalen. Det er en Selvfølge, at i samme Grad, som man gør Sejllobet rent og klart gennem Kanalen og derved forøger Strømmens Hurtighed, i samme Grad rives der Sand med af den stærke indadgaende Strøm og slides der Jord bort af den nordre Tange. Hvad der

har givet Anledning til, at dette Forslag er stillet af mig, er simpelthen den Katastrophe, der ramte Bestykten og Vimsfjordsforholdene under Stormfloden for en Maanedstid siden, i December Maaned. Det forundrede mig nemlig, at man ikke fra den nordre Tange eller fra Fisserne der saa eller hørte et eneste Ord. Samtlige Landets Blade, i alt Fald en stor Del af dem, havde ret naive Udbrud af Begejstring over, at den søndre Tange og Hårboøre ikke var gaaet bort — ja, det manglede blot, at den søndre Tange skulde være gaaet bort til Trods for de 5—6 Millioner, der ere øfede paa den, naar den nordre er bleven staaende, skønt der ikke er anvendt en eneste Ore paa den, i alt Fald ikke anvendt noget til Nytte! Jeg fandt det som sagt underligt, at der ikke var hørt noget om, at der har stet Ravage paa den nordre Tange, da det var vitterligt, at den søndre paa sine Steder var ret godt medtagen. Jeg skrev derfor derover og spurgte, om der ikke var stet noget, og hvorfor man ikke havde hørt noget i Pressen derfra ligesom fra den øvrige Del af Rikten. Fisserne svarede saa ganske stilfærdigt, men ret bittert: Hvorfor skulde vi dog lade høre fra os? Vi ere i mange Aar vante til, at man ikke bryder sig om os; vi ere vante til at være Stibørn; derfor tie vi stille. Livet have vi hidtil beholdt, men dermed er ogsaa omtrent det hele sagt! Som bekendt er denne Del af Bestykten saa vidt gøriligt beskyttet af dobbelte Diger, et ydre, der skal tage imod den første Tørn, og et andet, som man ventte skal kunne holde, indtil det mellemliggende Areal er skyllet bort, og det indre Dige derved er blevet et ydre; saa bygger man atter et nyt inden for. Hvad der nu er stet uden for Agger er, at det ydre Dige er gaaet fuldstændig bort, og at det mellemliggende Areal, som var af omtrent 300 Alens Bredde, er skyllet bort af Havet. Havet stod i de 5 Dage op indtil $\frac{2}{3}$ af det indre Diges Højde. Forholdet er nu det, at det indre Dige ligger saaledes klos op ad Byen Agger, at der kun er 10 Alen derfra til det nærmeste Hus. Det er altsaa indlysende, at kommer der nok en Stormflod blot i et Par Dage, saa er dette Dige skyllet bort, og Agger By eksisterer saa ikke mere. Nu kan man tænke, hvad man vil, om Betydningen af, at denne lille By's Befolkning bliver nødt til at flytte efter at have mistet alt, hvad den ejede, men er der nogen Mening i ikke at tillægge dette nogen Betydning, saa kan man sandelig heller ikke tillægge det, om det samme hændtes de smaa Byer paa den søndre Del af Kanalen, Betydning. Det vilde være uførenligt med hinanden. Jeg stønner derfor ikke rettere,